

תיאטרון

יוני בעקבות ג'יג'י

המקצועה של הגברת הורן (הבימה) הוא המחזה השני ברציפות המועלה על במת התיאטרון הלאומי, שמוסר-ההשכל שלו הוא: טוב להיות נערה הגונה ועניה מאשר יצאנית עשירה. לנוכח הסתערות מצה זו של המקצוע העתיק, עשוי היה להתעורר הרושם שמצבן המוסרי של נערות ישראל התדרדר עד כדי כך, שהתיאטרון הלאומי מצא לו לחובה להתמסר להצגתן. אלא שגייגי הצרפתיה והגברת הורן הבריטית גייסו להציל — את קופת קבימה. מקצועה של הגברת הורן הוא ניהול בתי-בושת. דבר זה נעלם מידיעת בתה ויוני (והרירה חריפאי), הרוכשת השכלה באוניברסיטה בכספי אמה.

אלא שיום אחד מגלה ויוני כמה באמת עוסקת אמה (אלישבע מיכאלי). תהילה אינה מוכנה לקבל אותה בתור אם, אולם כשהאם מסבירה לה כיצד בכל זאת דוחד פים תנאי החיים למקצוע כזה, רואה אותה ויוני באור חדש.

הפתרון השרישי. אותה שעה עצמה ניצבת ויוני בפני בעיה הדומה לבעיה שהיתה לאמה. מוטל עליה לבחור בין חיי עוני לצידו של בן-כומר שהיא איבת (יוסי בנאי), לבין חיי עושר ושפע כאשר חיקו של סיר קרופסס (שמואל רודנסקי), זקן בהמי השותף לעסקי הבושת הבינלאומי מרים של אמה.

ויוני המסכנה בוחרת בדרך שלישית. היא מחליטה להתגורר מסוף, מבעל ופאם, לי עמוד ברשות עצמה ולעבוד כפקידה.

כאשר פירסם ג'ורג' ברנארד שאו מחזה זה בסדרת המחזות הבלתי נעימים שלו, לפני כ-65 שנה, נחשב צעדה של ויוני לצעד נועז ובלתי-רגיל, מעין כפירה במיסות כמות החברה. כי נוסף להיותו מבריק במיטב המסורת של שאו, הטיף המחזה לשינוי סני החברה.

הצרה היא שכיום לא רק שטיפוסים מסוגה של הגברת הורן הם נדירים והבעיות הנובעות ממנה בלתי מציאותיות, אלא לפני כ-65 שנה, נחשב צעדה של ויוני לצעד נועז ובלתי-רגיל, מעין כפירה במיסות כמות החברה. כי נוסף להיותו מבריק במיטב המסורת של שאו, הטיף המחזה לשינוי סני החברה.

אם למרות זאת ההצגה היא מוצלחת ומהנה, הרי זה בזכות צורת השחקנים המתעלה הרבה מעל למחזה. אלישבע מיכאלי ווהרירה חריפאי, כאם ובתה, מתחירות זו בזו על תפקיד גיבורת ההצגה, כששתיהן כובשות את הקהל בקרבן את הדמויות הרחוקות אל ליבו. יוסי בנאי, כצעיר הציני, וזהר ברומת שהוא מגלם, ואילו רודנסקי, קלצ'קין וקוטאי, מתרוממים אף הם מעל לתפקידים שנועדו להם בעלילה.

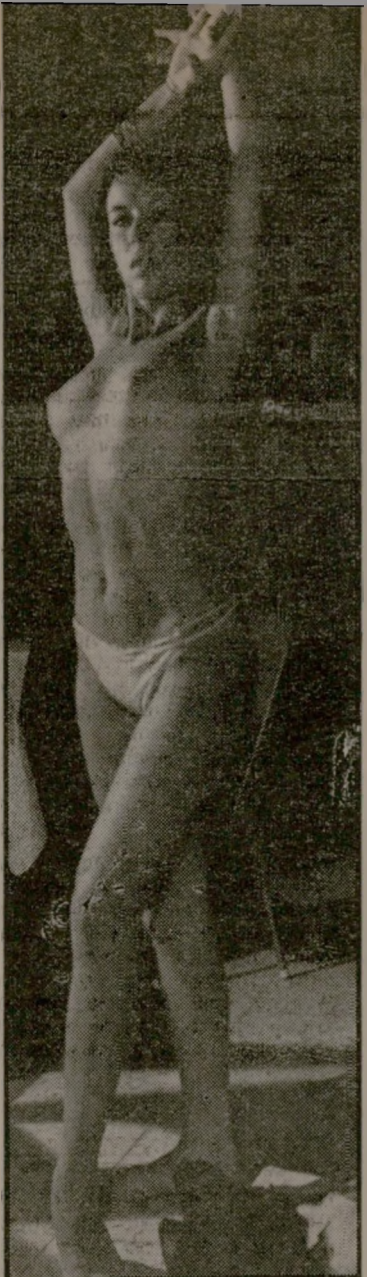
בירור

שירים מההוף שכנגד

כך שרה יוון הוא מופע שאורגן בי מיוחד לשם שיחוקו לישראל. זהו מיועד כוכבים של זמריה ונגניה הפופולאריים בי יותר של יוון, המגייסים לקהל הישראלי את השלאגרים שכבשו את יוון.

הזמר היווני, שהוא תערובת מזורה של מוסיקה בעלת גוון מורח-תיכוני ומיקצבים של מוסיקת ריקודים מודרנית, הספיק לרי כוש לו בישראל איהודים רבים. גם אם היא נשמע לראשונה רגשני במידה מופרות, צורם ועצקני — הרי הוא מבטא בצורה הטבעית ביותר את המנטאליות המיוחדת של העם היווני. אנוני טעם יכולים לעקם את אפם למשמע מוסיקה פופולרית זו, אך אין בכך לשנות את העובדה שהמנטאליות הישראלית דומה מאוד לזו של היוונים.

וזהו אולי הסיבה שהקהל הישראלי מקבל את כוכבי הזמר היוונים בצורה בלתי-רגילה, כשם שלא זוכה לה שום אמן ישראלי. למרות שאינו מבין את המילים, הניעמות מדברות אל ליבו, מרגינות איתו והוא מרגיש דחף לפזזם לעצמו. כי בעוד שמוסיקה פופולרית ישראלית היא מצאת אנשים מלומדה, מושפעת מאלמנטים שלא בינם ומאפסטים פאסטוראליים מוויסיפים, שאין להם שום קשר למציאות הישראלית, מבטאים היוונים את עצמם בשירה בצורה בימתית של זמרי ונגני יוון, שכמה מהם הלבבית, הכנה והשטוטה ביותר.

ניסה מי אמר שצדפת סונחת לישראל רק עסקו זהו ניסה, נציגת הסטרפיטיו הצרפתית לישראל.

עד כה דאתה הארץ רק ניצנים ראשונים של ללא טענית

הוכעת סטרפיטיו במתכונת מקובלת.

הפלאנקו הקלאסי אחיל בלבוש

פתי, נעדרת חולגאריות ומיועדת להבלטת היופי של גוף האשה במקום גירוי יצרי הגבר.

***

כמו פלאמנקו אמיתי

גיטה מופיעה בשני קטעים קצרים, ויום שאפילו מעבדיה הישראליים סבורים שהקהל לא יבין הצגת חשפנות שלי מה. קטע אחד, בו היא מופיעה לבד, הוא סטרפיטיו בססילי למתחילים (בקרב הקהל כמובן). היא מופיעה בתלבושת ערב מפוי ארת, ותוך כדי ריקוד חושפת את גופה שלב אחרי שלב. בקטע השני היא מופיעה יחד עם בעלה, הגיטריסט הספרדי לואיס אובידיה, וזהו כבר הצגה על רמה מתקדמת יותר.

שניהם, הבעל ואשתו, מופיעים בתלבושת ציענים ספרדית ופורטים על גיטרות. כשי קצב המנגינה גובר, יצאת אניטה במחול סיער, שבסופו היא נשאת על הבמה ללא בגדיה.

וזהו ריקוד פלאמנקו קלאסי של ספרד. הסטרפיטיו ניתן לו גוון מודרני, הסבירה ניסה. אולם בעלה תיקן אותה מיד: בעצם לא הוסיפו לו שום דבר. כי ריקוד הריקוד פלאמנקו של הצינים הוא בדיוק כזה. כשעליה האקסטוזה של הרקדנים, גם הגבר וגם האשה, הם קורעים לעצמם את הבגדים. אנוני עושים את אתו הדבר, רק קצת יותר מעידן. הצוענים קורעים את הבגדים ואחר כך תופרים אתם מחדש. אם ניסה היתה צריכה לקנות שגילה כל פעם, היינו פושטים את הרגל. או היא תופרת את הריקודים בתפרים קלים, כמו שחייט עושה בשעת ניסוי הבגד. עד היום, אם תבואו למאהל צוענים בסיביליה, בזמן חתונה

מקבלים ניסה ולואיס עבור הופעה של רבע שעה. הם חוסכים כסף כשחלומם לפרוש מהופעות בעוד סופר שנים, לפתח מזעזען לילה משלהם, ולנצל זוג ילדים, שיופיעו יחד כמחזה.

40 דורר לערב

הראשון: ג'יג'י.